

Súd: Okresný súd Lučenec
Spisová značka: 6C/38/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6619204592
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 10. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jaroslava Gederová
ECLI: ECLI:SK:OSLC:2020:6619204592.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Lučenec pred sudkyňou JUDr. Jaroslavou Gederovou v spore žalobcu: W. D., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Y. XX, S., zastúpený advokátom: JUDr. Jánom Krnáčom, so sídlom Nám. SNP 70/36, Zvolen proti žalovanému: Slovenská republika v mene ktorej koná Generálna prokuratúra SR, so sídlom Štúrova 2, Bratislava, o zaplatenie 3.300,--Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť sumu 3 162,11 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 3 162,11 Eur od 05.04.2019 do zaplatenia do 30 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku.

II. Vo zvyšku súd žalobu z a m i e t a .

III. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania vo výške 91,64% do 3 dní odo dňa právoplatnosti uznesenia, ktorým súd rozhodne o výške nároku.

o d ô v o d n e n i e :

1. Dňa 09.10.2019 bola súdu predložená žaloba, ktorou sa žalobca domáhal náhrady škody vo výške 3.300,--Eur. Svoju žalobu odôvodnil tým, že uznesením vyšetrovateľa OR PZ v Lučenci zo dňa 26.07.2016 pod č. L.-XXX/X-A.-T.-XXXX bolo podľa § 199 ods. 1 Trestného poriadku začaté trestné stíhanie voči nezistenému páchatelovi a uznesením vyšetrovateľa OR PZ v Lučenci zo dňa 01.08.2016 č.L.-XXX/X-A.-T.-XXXX bolo podľa § 206 ods. 1 Trestného poriadku sťažovateľovi vznesené obvinenie pre zločin krádeže podľa § 212 ods. 1, 4 písm. b) Trestného zákona a prečin poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1, 2 písm. a) Trestného zákona pre skutok, pre ktorému malo dôjsť v nočných hodinách z dňa 25.07.2016 na 26.07.2016 v katastri obce A. Q.. Vyšetrovateľ OR PZ Lučenec vydal dňa 04.08.2016 opravné uznesenie vo vzťahu k uzneseniu o vznesení obvinenia, ktorým bol opravený posledný odsek v odôvodnení pôvodného uznesenia, obsahujúci chybné označenie osoby obvineného. Voči uzneseniu o vznesení obvinenia podal obvinený v zákonnej lehote sťažnosť odôvodnenú tým, že tvrdenia uvedené v uznesení o vznesení obvinenia sa nezakladajú na pravde, pričom prokurátorka Okresnej prokuratúry v Lučenci sťažnosť uznesením sp.zn. XPv XXX/XX/XXXX-X zo dňa 17.08.2016 zamietla postupom podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku. Dňa 29.11.2016 prokurátorka Okresnej prokuratúry Lučenec postupom podľa § 230 ods. 2 písm. d) Trestného poriadku vrátila vec vyšetrovateľovi späť na doplnenie vyšetrovania. Dňa 12.06.2017 bola prokurátorkou podaná na Okresný súd Lučenec obžaloba na obvineného W. D. pre zločin krádeže podľa § 212 ods. 1, 4 písm. b) Trestného zákona a prečin poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1, 2 písm. a) Trestného zákona. Okresný súd Lučenec rozsudkom č.k. 2T/76/2017-348 zo dňa 10.04.2018 obžalovaného W. D. spod obžaloby oslobodil, nakoľko nebolo dokázané, že skutok spáchal obžalovaný. Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením sp.zn. 3To/89/2018 zo dňa 15.08.2018 zamietol odvolanie okresného prokurátora. Pre posúdenie návrhom uplatneného nároku poškodeného žalobcu je ťažiskovým uznesenie o vznesení obvinenia žalobcovi. Účinky zrušenia uznesenia o vznesení obvinenia nastali právoplatnosťou rozsudku

okresného súdu, ktorým bol obžalovaný oslobodený spod obžaloby. Zákon č.514/2003 Z.z. vyslovne neupravuje nárok na náhradu škody v prípade oslobodenia obžalovaného spod obžaloby. Ide o špecifický prípad zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú začatím a vedením trestného stíhania, pri ktorom treba vychádzať z analogického výkladu úpravy najbližšej, a to z úpravy zodpovednosti za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím. Rovnaký význam ako zrušenie právoplatného uznesenia o vznesení obvinenia pre nezákonnosť má v tomto zmysle tiež oslobodenie spod obžaloby alebo zastavenie trestného stíhania. V priamej príčinnej súvislosti s trestným stíhaním vznikla žalobcovi škoda spočívajúca v nákladoch na právne zastúpenie v trestnom konaní vo výške 3.300,--Eur, keďže bol zastúpený advokátom. Poškodenému žalobcovi bola účtovaná paušálna odmena v zmysle faktúry č.2018/023, ktorej výška bola nižšia ako v prípade účtovania tarifnej odmeny a výdavkov za každý úkon právnej služby v trestnom konaní. Je evidentné, že nebyť trestného stíhania, žalobca by náklady na právne zastúpenie vynaložiť nemusel. Predmetné náklady vznikli ako dôsledok jeho trestného stíhania. Žalobca si svoj nárok na náhradu škody uplatnil aj formou písomnej žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody dňa 22.01.2019. Oslovený orgán zastupujúci Slovenskú republiku zaujal k žiadosti odmietavé stanovisko vyjadrené v podaní zo dňa 04.04.2019 s tým, že nebolo zistené, že niektorý z orgánov z prípravného trestného konania vydal nezákonné rozhodnutie. Omeškanie žalovaného žalobca ustálil ako deň po vydaní odmietajúceho stanoviska žalovaného k žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody, teda dňom 05.04.2019.

2. Na preukázanie svojich tvrdení žalobca predložil uznesenie Okresného riaditeľstva policajného zboru v Lučenci č.:L.-XXX/X-A.-T.-XXXX zo dňa 01.08.2016, sťažnosť proti uzneseniu z 01.08.2016, uznesenie Okresnej prokuratúry Lučenec č. XPv/XXX/XX/XXXX-X zo dňa 17.08.2016, rozsudok Okresného súdu Lučenec č.k. 2T/76/2017-348 zo dňa 10.04.2018, uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 3To/89/2018 zo dňa 15.08.2018, žiadosť o predbežné prerokovanie nároku zo dňa 22.01.2019, odpoveď na žiadosť o predbežné prerokovanie nároku zo dňa 04.04.2019, faktúra č.XXXX/XXX zo dňa 12.11.2018 a detail transakcie.

3. Okresný súd Lučenec vo veci vydal platobný rozkaz č.k. 6C/38/2019-68 zo dňa 19.11.2019. Voči platobnému rozkazu podal žalovaný odpor, súd z daného dôvodu uznesením č.k. 6C/38/2019-83 zo dňa 20.12.2019 platobný rozkaz zrušil.

4. Žalovaný vo svojom odpore uviedol, že z § 206 ods. 1 Trestného poriadku vyplýva, že zákonným predpokladom vydania rozhodnutia o vznesení obvinenia je naplnenie požadovaného stupňa poznania alebo zistenia, že bol spáchaný trestný čin konkrétnou osobou, pričom sa nevyžaduje istota, ale postačuje zdôvodnená pravdepodobnosť. Z uznesenia o vznesení obvinenia je zrejmé, že takéto skutočnosti v čase vznesenia obvinenia existovali a vyšetrovateľ ich v jeho odôvodnení dôsledne vymenoval a zhodnotil. Za takto, v čase vznesenia obvinenia žalobcovi, ustálenej situácie bolo povinnosťou vyšetrovateľa policajného zboru vzniesť obvinenie. V danom prípade bolo jednoznačne splnené kritérium dostatočne odôvodneného záveru o spáchaní trestného činu konkrétnou osobou a prípadný postup iba podľa § 199 ods. 1 Trestného poriadku by mal za následok porušenie práv žalobcu ako obvineného, tak ako to vyplýva z uznesenia Krajského súdu v Bratislave sp.zn. 2To/13/2015. Žalovaný pritom poukázal na Nález Ústavného súdu sp.zn. I. ÚS 163/2013 zo dňa 13.11.2013, z ktorého vyplýva, že „uznesenie o vznesení obvinenia, na vydanie ktorého boli v čase jeho vydania splnené všetky zákonné predpoklady, nemožno bez ďalšieho považovať za nezákonné iba z dôvodu, že v čase jeho vydania existujúca pravdepodobnosť zo spáchaní určitého skutku konkrétnou osobou sa neskôr z rôznych dôvodov nepotvrdila“. Právna konštrukcia spočívajúca v tom, že uznesenie vyšetrovateľa o vznesení obvinenia je nezákonné len s odkazom na skutočnosť, že žalobca bol spod obžaloby súdom oslobodený, nemá oporu v žiadnom ustanovení zákona č. 514/2003 Z.z. Súdna prax legitimujúca vyššie prezentovanú konštrukciu nezákonného rozhodnutia odporuje podľa názoru žalovaného ustanoveniu § 553 ods. 1 Trestného poriadku, za ktorého štát neznáša vlastné trovy obvineného ani jeho výdavky spojené so zvolením obhajcu. Skutočnosť, že v súčasnosti platná právna úprava vylučuje možnosť náhrady trov obhajoby osobe, ktorá bola spod obžaloby oslobodená, nemôže byť obchádzaná ustanovením nároku na náhradu škody v režime zákona č. 514/2003 Z.z., ktorá má naprávať jednoznačne zákonný postup, pričom nezákonnosť musí byť s odkazom na § 6 zákona č. 514/2003 Z.z. výslovne konštatovaná príslušným orgánom. Uznesenie o vznesení obvinenia bolo jediným rozhodnutím, ktoré bolo možné v právnom štáte od orgánov činných v trestnom konaní očakávať realizovaním zásady uvedenej v článku 17 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a v § 2 ods. 1 Trestného poriadku, t.j. že nikto nemôže byť stíhaný ako obvinený inak ako zo

zákonných dôvodov a spôsobom, ktoré ustanovuje zákon. Keďže toto uznesenie nebolo zrušené pre jeho nezákonnosť rozhodnutím nadriadeného prokurátora alebo rozhodnutím generálneho prokurátora Slovenskej republiky, je nutné ho považovať za zákonné. Žalovaný namieta aj účelnosť trov konania spočívajúcich v náhrade za stratu času vo výške 674,98 Eur, v náhrade za cestovné vo výške 331,08 Eur. Predmetné zložky náhrady trov právneho zastúpenia si žalobca uplatnil s súvislosti s cestami jeho zvoleného právneho zástupcu na uskutočnené pojednávania v Lučenci, v Banskej Bystrici a na úkony na Policajnom zbore v Lučenci. Žalovaný poukázal na judikatúru Ústavného súdu Českej republiky II.ÚS 736/2012 z 02.10.2013, v zmysle ktorého voľba advokáta z úplne opačného konca republiky je neprimeraná, ak všetky konania prvostupňové aj odvolacie sa konajú v jednom meste, pričom o miestnej príslušnosti nie je pochyb a zároveň nejde o mimoriadne náročný a komplikovaný spor. Taktiež poukázal na to, že z výpisu internet bankingu zo dňa 16.01.2019, napriek doplňujúcej informácii obsahujúcej meno žalobcu, jeho rodné číslo a číslo spisu advokáta, nie je zistiteľné, kto vyššie uvedenú sumu na tento účet vložil a teda, či k realizácii uvedenej majetkovej dispozície došlo zo strany žalobcu, resp. inej osoby.

5. Dňa 31.12.2019 bolo súdu doručené vyjadrenie k odporu, v ktorom žalobca uviedol, že nároku na náhradu nemajetkovej a majetkovej škody boli splnené a preukázané všetky podmienky pre vyvodenie zodpovednosti voči štátu a to tak protiprávna skutočnosť v podobe nezákonného rozhodnutia a vznesení obvinenia; následok v podobe majetkovej ujmy titulom nákladov spojených s obhajobou a príčinná súvislosť medzi nezákonným rozhodnutím a postupom na jednej strane a následkom na druhej strane. Nezákonnosť rozhodnutia o vznesení obvinenia a na túto nezákonnosť nadväzujúceho trestného stíhania zahrňujúceho všetky procesné úkony boli základom pre základ nároku žalobcu titulom náhrady škody v posudzovanej veci. Otázky tohto charakteru boli predmetom mnohých rozhodnutí a úvah praxe všeobecných súdov, ako aj ustálenej judikatúry Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a Ústavného súdu Slovenskej republiky. Poukázal pri tom, že žalovaným selektovaná interpretácia rozhodnutia sp.zn. II. ÚS 163/2013 nie je korektná, pretože uvedené rozhodnutie nie je súčasťou relevantnej a ustálenej judikatúry, navyše posudzuje skutkovo a právne neidentickú vec podľa právnej úpravy č. 58/1969 Z.z. Na jednej strane je povinnosťou orgánov činných v trestnom konaní vyšetrovať a stíhať trestnú činnosť, na strane druhej sa štát nemôže zbaviť zodpovednosti za postup týchto orgánov, ak sa ich postup ukáže ako mylný. V tejto situácii nie je rozhodujúce ako orgány činné v trestnom konaní vyhodnotili pôvodné podozrenie, ale to, či sa ich podozrenie v trestnom konaní potvrdilo. V zmysle Nálezu Ústavného súdu sp.zn. I. ÚS 540/2016 nárok na náhradu škody spôsobenej začatím a vedením trestného stíhania, ktoré neskončilo právoplatným odsúdením, je špecifickým prípadom zodpovednosti štátu podľa zákona č. 514/2003 a rovnako aj podľa zákona č.58/1969 Zb. a zodpovednosti za škodu spôsobenú rozhodnutím orgánu štátu alebo jeho nesprávnym úradným postupom. Poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 4 MCdo/15/2009 a ako aj rozhodnutia Ústavného súdu sp.zn. III. ÚS 117/06, sp.zn. I. ÚS 320/16, sp.zn. I. ÚS 395/16 a iné. Pre správnu interpretáciu § 6 ods. 1 prvej vety zákona č. 514/2003 Z.z. nestačí vychádzať len z jazykového znenia a doslovného gramatického výkladu, ale je nevyhnutné uplatniť výklad systematický a teleologický. Z hľadiska systematického výkladu možno dospieť k záveru, že aplikácia § 18 ods. 1 Zákona č. 514/2003 Z. z. prichádza do úvahy aj v prípade zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím. Z hľadiska teleologického výkladu nemožno lipnúť na formálnom zrušení namietaného nezákonného rozhodnutia, ale je potrebné splnenie tejto podmienky vykladať extenzívne. Za správny treba považovať výklad, v zmysle ktorého z hľadiska zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú rozhodnutím o začatí trestného stíhania a vznesení obvinenia má zastavenie trestného stíhania (ak k takémuto rozhodnutiu došlo preto, že sa nenaplnil predpoklad o spáchanie trestného činu obvinením) rovnaké dôsledky, ako zrušenie uznesenia o začatí trestného stíhania a vznesení obvinenia pre nezákonnosť. Ustálená judikatúra v oblasti zodpovednosti štátu za škodu pritom nenazerá na uznesenia o vznesení obvinenia izolovane. Je to dané povahou trestného konania. Zohľadňuje sa preto okolnosť, že nebyť trestného stíhania, poškodený by nebol nútený strpieť, resp. podrobiť sa jednotlivým trestno-procesným úkonom. Trestné konanie a stíhanie pre žalobcu znamenalo povinnosť podrobiť sa rôznym procesným úkonom trestného konania ako napr. odoberanie osobných stôp, údajov a prejavov, zhromažďovanie a zverejňovanie údajov osobného, ale i iného charakteru. Pokiaľ sa žalovaná odvoláva na vzdialenosť sídla advokáta od miesta výkonu procesných a iných úkonov vo veci žiada sa zvýrazniť, že táto nepredstavuje ani 60 km. Nie je preto možné hovoriť „o vzdialenosti cez celú republiku“ a ako sa to snaží vykresliť žalovaná. Čo sa týka druhoinštančného konania, sídlo advokáta bolo k nemu bližšie ako v prípade, že by si poškodený zvolil obhajcu k mieste jemu vzdialenostne bližšieho. V tejto súvislosti poukazujú na Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp.zn. II. ÚS 78/03 z 09.09.2004 a uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 5NCdo/7/2008 zo dňa 03.02.2010. Tvrdenia žalovanej ohľadom neverifikovateľnosti

platby na bankový účet advokáta považujú za nekorektné a zavádzajúce. Výpis z bankového účtu je relevantným dôkazom, dokonca obsahuje dôverné údaje ako napr. rodné číslo poškodeného.

6. Dňa 20.01.2020 bolo súdu doručené vyjadrenie žalovaného, v ktorom uviedol, že zotrúva na skutočnostiach uvedených v odpore. Navyiac uviedol, že v trestnej veci bolo produkovaných množstvo nepriamych dôkazov preukazujúcich vinu žalobcu, no ani jeden priamy dôkaz, preto tak prvostupňový ako aj odvolací súd vyhodnotením všetkých okolností daného prípadu pri rozhodovaní o vine a trestne využil zásadu „in dubio pro reo“. Z dôkaznej situácie ako aj konania pred súdom nebolo možné úplne vylúčiť účasť žalobcu na stíhanej trestnej činnosti, no s úplnou istotou nebolo preukázané, že to bol práve žalovaný, ktorý daný skutok spáchal. Žalovaná sa nestotožňuje s tým, že by nezákonným rozhodnutím, od ktorého žalobca odvodzuje svoje nároky, bolo práve uznesenie vyšetrovateľa o vznesení obvinenia voči žalobcovi v spojení s uznesením Okresnej prokuratúry Lučenec. Neskoršie rozhodnutie o oslobodení žalobcu spod obžaloby v žiadnom prípade nezakladá záver o tom, že uznesenie o vznesení obvinenia voči žalobcovi bolo nezákonné. Poukázala aj na § 6 ods. 1 zákona č.514/2003 Z.z., v ktorom sa vyžaduje, aby nezákonné rozhodnutie bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť. V právnom poriadku Slovenskej republiky neexistuje zákon, ktorý by za orgán príslušný na zmenu resp. zrušenie rozhodnutia určoval súd. Súd preto nemôže byť orgánom príslušným na zrušenie uznesenia o vznesení obvinenia a k takémuto záveru nie je možné dôjsť ani extenzívnym výkladom § 6 ods. 1 uvedeného zákona. Uznesením o vznesení obvinenia tak nie nezákonným z dôvodu, že v čase jeho vydania existujúca pravdepodobnosť o spáchaní trestného činu sa v neskorších štádiách trestného konania z rôznych dôvodov nepotvrdí. Orgány činné v trestnom konaní majú zákonnú povinnosť stíhať osobu, ktorá je dôvodne podozrivá zo spáchania trestného činu a preto pri vznesení obvinenia je prípustná istá miera pochybností o spáchaní tohto skutku obvineným, pričom uvedené je predmetom ďalšieho vyšetrovania, ktoré predstavuje najvýznamnejšiu časť prípravného konania. Jedine súd v ďalšej fáze konania je oprávnený rozhodnúť o vine, resp. nevine obvineného. Žalovaná ďalej považuje vyčíslenie celkových trov obhajoby vo výške 3.372,82 Eur za nesprávne, nezodpovedajúce príslušným ustanovením § 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení účinnom v čase uskutočnenia jednotlivých úkonov. Žalovaná má za to, že nie je možné priznať odmenu a náhradu výdavkov za úkon právnej služby nazretie do vyšetrovacieho spisu zo dňa 02.11.2016, nakoľko nahliadnutie do spisového materiálu nie je samostatným úkonom právnej služby, ale je potrebné ho posúdiť ako súčasť prípravy advokáta na právne zastúpenie klienta v zmysle § 14 ods. 1 písm. a) vyhlášky. Išlo o jednoduché nahliadnutie do spisu za účelom zistenia stavu konania, nevyžadujúce žiadnu odbornú prípravu ani aplikáciu odborných vedomostí z odboru práva. Takéto nahliadnutie nemožno považovať za úkon právnej služby, za ktorý by patrila tarifná odmena. Žalovaný dal do pozornosti stanovisko trestno-právneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 30. mája 2011 č.1/2012, podľa ktorého odmena za úkon právnej služby „prevzatie a príprava obhajoby vrátane prvej porady s klientom“ v zmysle § 14 ods. 1 písm. a) Vyhlášky 655/204 zahŕňa aj štúdium spisu ako neoddeliteľnú súčasť prípravy obhajoby. Z uvedeného vyplýva, že odmena vo výške 64,36 Eur a režijný paušál vo výške 10,30 Eur advokátovi vôbec nepatrí. Ďalej žalovaná namieta aj náhrady výdavkov za porady žalobcu s advokátom, poradou, či konzultáciou s klientom dochádza k navýšovaniu trov konania, avšak ich náhradu možno priznať len ak boli účelne vynaložené. Z pripojených záznamov nie je zrejмый predmet konzultácie v rozsahu tam v uvedenom čase (druhá porada v trvaní od 13:00 hod do 14:10 hod., tretia porada v trvaní od 14:30 hod. do 15:45 hod., štvrtá porada v trvaní od 08:00 hod. do 09:15 hod.). Nie je možné preskúmať účelnosť vykonávania týchto úkonov najmä s prihliadnutím na štádium trestného konania, v ktorom boli jednotlivé porady uskutočnené. Žalovaná má za to, že porady sú nevhodné, neúčelné, odmena a náhrada výdavkov za tieto úkony žalobcovi nepatrí. Ak bude mať však súd za to, že porady sú hospodárne a účelné, uvádzajú, že výška odmeny, ktorú žalobca žiada nezodpovedá vyhláške. Podľa § 14 ods. 2 písm. a) vyhlášky odmena 2/3-in základnej sadzby tarifnej odmeny patrí advokátovi za ďalšiu poradu alebo rokovanie s klientom za každú skončenú hodinu. Z vyššie uvedeného advokátovi príslúcha odmena za poradu zo dňa 30.01.2017 vo výške 73,66 Eur, zo dňa 24.10.2017 vo výške 73,66 Eur, zo dňa 10.08.2018 vo výške 76,75 Eur t.j. 2/3-iny výpočtového základu. Po dôkladnom preskúmaní vzdialenosti medzi sídlom advokáta a sídlom súdu dospel žalovaný k záveru, že jedna cesta predstavuje náhradu za stratu času maximálne za 4 polhodiny a nie 8 polhodín tak, ako si to vyúčtoval advokát vo svojom návrhu. Pokiaľ ide o úkon právnej služby a to návrh na vykonanie dôkazu zo dňa 25.08.2017, ktorým žalobca navrhoval predvolať na pojednávanie svedkov, za tento úkon advokátovi odmena a náhrada výdavkov neprislúcha, nakoľko výsluchy svedkov boli navrhované už počas prípravného konania a v rámci preštudovania spisu dňa 25.05.2017. Priznaním odmeny a náhrady výdavkov za takýto úkon právnej služby by došlo k priznaniu odmeny duplicitne.

Podľa žalovaného nie je možné priznať odmenu za dôkazný návrh, ktorý je obsahovo totožný ako ten, ktorý bol advokátom prednesený v rámci preštudovania spisu. Obsahom podania zo dňa 25.05.2017 je aj ospravedlnenie účasti na hlavnom pojednávaní z dôvodu kolízie termínov advokáta žalobcov a stanovisko k obžalobe. Ide o úkon, za ktorý štát nie je zodpovedný znášať trovy. Pokiaľ ide o náhradu trov právneho zastúpenia a to prepočet cestovných náhrad poukázali na to, že vzhľadom k tomu, že advokát nedoručil pokladničný doklad o cene pohonných hmôt, pričom výšku ceny pohonných hmôt si uplatnil vo vyššej hodnote ako je ich priemerná cena, je potrebné vychádzať z priemerných týždenných cien pohonných látok. Advokátovi majú byť cestovné náhrady priznané tak, že 02.11.2016 suma 29.05 Eur, dňa 25.05.2017 suma 29,18 Eur a 15.08.2018 suma 10,24 Eur. Taktiež žalovaná má pochybnosti o tom, či pri rozhodovaní o náhrade škody možno za účelne vynaložené trovy konania považovať aj účtovanú DPH. Keby si žalobca zvolil obhajcu, ktorý nie je platcom DPH boli by jeho trovy nižšie. Žalovaná ďalej namieta okamih, od ktorého žalobca žiada priznať úroky z omeškania. Nakoľko nie je možné ustáliť, či sú splnené všetky atribúty na splnenie podmienok na priznanie zodpovednosti za škodu, ktorá žalobcovi vznikla, okamih omeškania je potrebné ustáliť najskôr od podania žaloby na súd, nie nasledujúcim po dni vydania stanoviska Generálnej prokuratúry k žiadosti žalobcov o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody.

7. Žalobca vo svojom vyjadrení zo dňa 12.06.2020 zotrval na svojich predchádzajúcich tvrdeniach pričom poukázal, že žalobcom uplatnená náhrada škody vo výške 3.300,--Eur je o 72,82 Eur nižšia než suma, ktorú si žalobca mohol v skutočnosti uplatniť titulom náhrady výdavkov spojených s obhajobou.

8. Vo veci bolo nariadené pojednávanie na deň 23.09.2020, ktorého sa zúčastnili tak žalobca jeho právny zástupca ako aj žalovaný.

9. Právny zástupca žalobcu na pojednávaní uviedol, že voči žalobcovi bolo vedené trestné stíhanie, za ktoré mu vznikli náklady na obhajobu. Trestné stíhanie bolo skončené vyhlásením oslobodzujúceho rozsudku, teda majú za to, že nárok je daný a rozhodnutie o začatí trestného stíhania je nezákonné. Z daného dôvodu vznikol nárok na účelne vynaložené trovy konania. Medzi právnym zástupcom a žalobcom bola dojednaná paušálna odmena, pričom paušálna odmena nesmie byť vyššia ako tarifná odmena. Súdu bol predložený výpočet tarifnej odmeny a to vo viacerých vyjadreniach. Tarifná odmena bola vyrátaná na sumu 3.372,82 Eur, teda žalobou je uplatňovaná suma nižšia ako samotná tarifná odmena. V záverečnej reči právny zástupca žalobcu uviedol, že žiadajú žalobe vyhovieť. Majú za to, že skutkový a právny základ je daný. Pokiaľ ide o jednotlivé úkony, z ktorých bola vypočítaná odmena právneho zástupcu, všetky úkony sú zrejmé z trestného spisu. Poukázal na to, že trestné konanie prebiehalo od roku 2016 do roku 2018, pričom boli uskutočnené 4 porady. Jedna pri prevzatí veci a 3 boli účtované. Išlo o porady pred výsluchom, pred hlavným pojednávaním a pred verejným zasadnutím pri odvolaní. Ostatné úkony sú štandardnými úkonmi. Na základe uvedeného majú za to, že všetky trovy ktoré vznikli, vznikli účelne.

10. Žalovaná vo veci na pojednávaní uviedla, že sa pridržajú svojich vyjadrení a žalobu považujú za nedôvodnú. V záverečnej reči uviedla, že žalobu považuje za nedôvodnú, a to vzhľadom na neexistenciu nezákonného, neopodstatneného rozhodnutia, ktoré by v danom prípade zakladalo nárok na náhradu škody. Argumentáciu žalobcu, spočívajúcu v odvodzovaní nezákonnosti resp. neopodstatnenosti uznesenia o vznesení obvinenia od skutočnosti, že v konečnom dôsledku bol súdom oslobodený spod obžaloby nepovažujú za dôvodnú. Táto vychádza z nesprávneho vnímania inštitútu vznesenia obvinenia len ako deklarovania akejsi nižšej formy viny a ako rozhodnutia negatívneho charakteru. Takéto vnímanie je však v rozpore s jej podstatným zmyslom, ktorým je priznanie práv páchatelovi - obvinenému, ktorý až v štádiu konania po vznesení obvinenia disponuje náležitými oprávneniami, ktorých významom je zabezpečenie jeho práva na obhajobu. V súvislosti s inštitútom vznesenia obvinenia zdôraznila, že tento sa nespája s existenciou jednoznačného a nepochybného zistenia skutkového stavu, ale postačuje len vyššia miera pravdepodobnosti, že konkrétneho skutku, kvalifikovaného ako trestný čin, sa dopustila určitá osoba. Poukázala na to, že má vedomosť o existencii rozhodnutí súdov, ktoré konštatovali, že zastavením a postúpením trestného stíhania obvinenej osoby alebo jej oslobodením nastávajú dôsledky obdobné zrušeniu uznesenia o začatí trestného stíhania a o vznesení obvinenia (uznesenie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 4MCdo/15/2009 zo dňa 18.08.2010, rozsudok Najvyššieho súdu SR sp.zn. 1Cdo/53/1993 zo dňa 28.06.1993 a iné). S uvedenými posudzovaním prípadov sa však nestotožňujú. Podľa nich nie je možné, aby prípadnú škodu znášal štát v režime vyššieho zmieneného právneho predpisu zo situácie, keď prokurátor musí po naplnení zásad náležitého objasnenia skutkového stavu

podat obžalobu aj v prípadoch existencie dvoch vzájomne si odporujúcich skupín dôkazov s vedomím, že súd rozhodne v neprospech obžaloby. Poukázal na skutočnosť, že trestné stíhanie môže byť zastavené len vtedy, keď je nepochybné, že sa skutok, pre ktorý sa vedie trestné stíhanie nestal, ďalej ak skutok nie je trestným činom a nie je dôvod na postúpenie veci, resp. ak je nepochybné, že skutok nespáchal obvinený. Nestačí, že o existencii skutku, resp. o jeho spáchaní určitou osobou je pochybnosť vyplývajúca z toho, že o vykonaných dôkazoch sú rozpory, ktoré nemožno odstrániť ani vykonaním ďalších dôkazov, pričom zistenie ktoré z odporujúcich dôkazov sú pravdivé, potom už závisí len od ich zhodnotenia súdom po ich vykonaní na hlavnom pojednávaní podľa zásad ústnosti a bezprostrednosti. Majú za to, že za nezákonné možno považovať len také rozhodnutie orgánu verejnej moci, ktoré nemalo zákonný podklad už v čase jeho vydania, k čomu v predmetnom prípade nedošlo. Zastavenie trestného stíhania alebo oslobodenie spod obžaloby automaticky neznamená, že postup prokurátora, resp. orgánov činných v trestnom konaní bol nezákonný, ale v zásade je výsledkom dokazovania vykonaného v prípravnom konaní alebo na hlavnom pojednávaní. Namietali ideu, že právny poriadok Slovenskej republiky by mohol a mal obsahovať mechanizmus odškodnenia osoby, ktorá bola oslobodená spod obžaloby alebo voči ktorej bolo trestné stíhanie zastavené a vedením trestného stíhania jej vznikli náklady v podobe trov právneho zastúpenia. Absencia riadnej legislatívnej úpravy odškodnenia, resp. náhrady trov obhajoby, ktoré vznikli v takýchto situáciách nemôžu byť suplované uplatnením nároku na náhradu škody v zmysle § 6 ods. 1 daného zákona. Ďalej poukázali na Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp.zn. II. ÚS 163/2013 zo dňa 13.11.2013. Podľa nich oslobodenie spod obžaloby, resp. zastavenie trestného stíhania nezakladá automaticky nezákonnosť uznesenia o vznesení obvinenia. Dali do pozornosti rozsudok Okresného súdu Bratislava I sp.zn. 25C/110/2012 zo dňa 20.10.2016, rozsudok Okresného súdu Bratislava I sp.zn. 10C/191/2014 zo dňa 19.10.2016, rozsudok Okresného súdu Bratislava I sp.zn. 23C/4/2015 zo dňa 21.03.2016, rozsudok Okresného súdu Trnava sp.zn. 11C/53/2016 zo dňa 09.08.2016, rozsudok Okresného súdu Bratislava I sp.zn. 9C/66/2008 zo dňa 27.10.2009, rozsudok Okresného súdu Bratislava I sp.zn. 17C/180/2015 zo dňa 12.06.2018 a rozsudok Okresného súdu Bratislava I sp.zn. 8C/123/2012 zo dňa 14.11.2017. Z daného dôvodu neuznávajú uplatnený nárok a navrhujú žalobu zamietnuť. V prípade ak by súd žalobe vyhovel žiada, aby im bola poskytnutá 30 dňová lehota na plnenie súdom priznaného nároku. Taktiež poukázala na to, že trestné konanie trvalo od 01.08.2016 do 15.08.2018 teda 2 roky, a nie tak ako to uvádza právny zástupca žalobcu, pričom dĺžka konania závisela od toho, že boli podávané žiadosti o odklad niektorých úkonov zo strany obžalovaného.

11. Žalovaný na pojednávaní uviedol, že obdržal faktúru č.XXXX/XXX na sumu 3.300,--Eur ktorú zaplatil na účet právneho zástupcu. Tieto peniaze vložil právnomu zástupcovi vkladom na účet. Doklad o vložení peňažných prostriedkov pri sebe nemá, avšak vedel by ho dohľadať.

12. Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi ako aj výsluchom žalobcu a zistil tento skutkový a právny stav veci:

Uznesením Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Lučenci č.: L.-XXX/X-A.-T.-XXXX zo dňa 01.08.2016 bolo začaté trestné stíhanie na žalobcu za zločin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 4 písm. b) Trestného zákona a prečin poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1, 2 písm. a) Trestného zákona. Proti uvedenému uzneseniu podal žalobca dňa 05.08.2016 sťažnosť prostredníctvom zvoleného obhajcu, ktorá bola zamietnutá uznesením Okresnej prokuratúry Lučenec sp.zn. XPv/XXX/XX/XXXX zo dňa 17.08.2016. Po podaní obžaloby Okresný súd Lučenec v konaní vedenom pod sp.zn. 2T/76/2017 rozhodol dňa 10.04.2018 tak, že žalobcu oslobodil spod obžaloby, nakoľko nebolo dokázané, že skutok spáchal obžalovaný. Okresný prokurátor podal v zákonnej lehote odvolanie, pričom Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením sp.zn. 3To/89/2018 zo dňa 15.08.2018 odvolanie zamietol. Pretože žalobca ako obžalovaný nebol uznaný za vinného, žalobca podaním zo dňa 22.01.2019 žiadal Generálnu prokuratúru o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody vo výške 3.300,--Eur, ktorá mu vznikla titulom náhrady trov právneho zastúpenia v trestnom konaní a bola mu vyfakturovaná faktúrou č.XXXX/XXX zo dňa 12.11.2018. Generálna prokuratúra podaním dňa 04.04.2019 oznámila žalobcovi, že trestné stíhanie bolo voči obžalovanému vedené legitímne, pričom predpokladom pre vydanie uznesenia o vznesení obvinenia vyšetrovateľom policajného zboru bol predovšetkým výsluch poškodeného B. S., ohliadka miesta činu a výsluch svedka B. L.. Ten za páchatela skutku označil W.Á. D., ktorý najskôr nahováral B. L., aby naftu z odstaveného kombajnu spoločne odcudzili a následne po skutku sa mu priznal, že tak urobil sám, pričom podrobne popísal spôsob, akým naftu z kombajnu odcudzil. Tieto dôkazy boli dostatočným predpokladom pre postup podľa § 206 ods. 1

Trestného poriadku. Z daného dôvodu mala Generálna prokuratúra za to, že neboli zistené podmienky pre uspokojenie nároku žalobcu na náhradu škody a jeho žiadosť bola z daného dôvodu odmietnutá.

13. Podľa zákonného ustanovenia § 1 písm. a) a c) zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, tento zákon upravuje zodpovednosť štátu za škodu spôsobenú orgánmi verejnej moci pri výkone verejnej moci a predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody a právo na regresnú náhradu.

14. Podľa zákonného ustanovenia § 3 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci

- a) nezákonným rozhodnutím,
- b) nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody,
- c) rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, alebo
- d) nesprávnym úradným postupom.

15. Podľa zákonného ustanovenia § 3 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, zodpovednosti podľa odseku 1 sa nemožno zbaviť.

16. Podľa zákonného ustanovenia § 4 ods. 1 písm. f) zákona č.514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1, koná v mene štátu, Generálna prokuratúra Slovenskej republiky, ak škodu spôsobil štátny orgán podľa osobitného predpisu v občianskom súdnom konaní, v trestnom konaní alebo správnom konaní.

17. Podľa zákonného ustanovenia § 5 ods. 1 zákona č.514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím má účastník konania, ktorému vznikla škoda v dôsledku rozhodnutia vydaného v tomto konaní.

18. Podľa zákonného ustanovenia § 6 ods. 1 zákona č.514/2003Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, ak tento zákon neustanovuje inak, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím možno uplatniť iba vtedy, ak právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená, bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Súd, ktorý rozhoduje o náhrade škody, je viazaný rozhodnutím tohto orgánu.

19. Podľa zákonného ustanovenia § 6 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, právo podľa odseku 1 možno priznať iba vtedy, ak poškodený podal proti nezákonnému rozhodnutiu riadny opravný prostriedok podľa osobitných predpisov. Splnenie tejto podmienky sa nevyžaduje, ak ide o prípady hodné osobitného zreteľa.

20. Podľa zákonného ustanovenia § 15 ods. 1 zákona č.514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej len "žiadosť") s príslušným orgánom podľa § 4 a 11.

21. Podľa zákonného ustanovenia § 16 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, zo žiadosti musí byť zrejmé, kto náhradu škody žiada, ktorej veci sa týka, titul, z ktorého sa nároku na náhradu škody domáha, akým spôsobom škoda vznikla a čoho sa poškodený domáha. V žiadosti a pri uplatnení nároku na náhradu škody na súde je poškodený povinný uviesť požadovanú výšku náhrady škody a označiť orgán verejnej moci, ktorý mu škodu spôsobil.

22. Podľa zákonného ustanovenia § 16 ods. 4 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo uspokojí iba jeho časť do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti alebo ak príslušný orgán písomne

oznámi poškodenému, že neuspokojí jeho nárok na náhradu škody, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde. Pri uplatnení nároku na súde môže poškodený požadovať úhradu len v rozsahu nároku, ktorý bol predbežne prerokovaný, a z titulu, ktorý bol predbežne prerokovaný. Ak súd rozhodnutím o náhrade škody prizná poškodenému aj úrok z omeškania, lehota omeškania začína príslušnému orgánu plynúť najskôr dňom oznámenia, že neuspokojí nárok na náhradu škody, alebo uplynutím šesťmesačnej lehoty na predbežné prerokovania nároku, ak súd neurčí začiatok jej plynutia neskôr.

23. Podľa zákonného ustanovenia § 17 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak.

24. Podľa zákonného ustanovenia § 18 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, náhrada škody zahŕňa aj náhradu účelne vynaložených trov konania, ktoré poškodenému vznikli v konaní, v ktorom bolo vydané nezákonné rozhodnutie alebo rozhodnutie o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutie o väzbe, zatknutí a inom pozbavení osobnej slobody alebo vykonané zadržanie a v konaní, v ktorom bolo rozhodnutie zrušené alebo bolo trestné stíhanie zastavené, alebo v ktorom bola vec postúpená inému orgánu.

25. Podľa zákonného ustanovenia § 18 ods. 3 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, súčasťou trov konania sú aj trovy právneho zastúpenia, ktoré zahŕňajú účelne vynaložené hotové výdavky a odmenu za zastupovanie, ktorá sa určí ako tarifná odmena advokáta. Súčasťou trov konania nie sú náklady na predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody pred príslušným orgánom.

26. Podľa zákonného ustanovenia § 1 ods. 2 zákona č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, odmena advokáta sa určuje na základe dohody medzi advokátom a jeho klientom (ďalej len "zmluvná odmena"); ak nedôjde k dohode, na určenie odmeny advokáta sa použijú ustanovenia tejto vyhlášky o tarifnej odmene (§ 9 až 14).

27. Podľa zákonného ustanovenia § 1 ods. 4 zákona č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, výpočtovým základom na účely výpočtu tarifnej odmeny advokáta za zastupovanie klienta v trestnom konaní a konaní o priestupkoch je priemerná mesačná mzda zamestnanca hospodárstva Slovenskej republiky za prvý polrok kalendárneho roka, ktorý o tri roky predchádza roku určujúcemu výpočtový základ podľa odseku 3.

28. Podľa zákonného ustanovenia § 2 ods. 1 zákona č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, pri uzatváraní zmluvy o poskytnutí právnych služieb môže advokát dohodnúť s klientom spôsob a výšku zmluvnej odmeny. Výška zmluvnej odmeny nemôže byť v rozpore s dobrými mravmi.

29. Podľa zákonného ustanovenia § 2 ods. 2 zákona č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, zmluvná odmena sa určuje

- a) podľa počtu hodín účelne vynaložených na vybavenie veci (hodinová odmena),
- b) paušálnou sumou (paušálna odmena),
- c) podielom na hodnote veci (podielová odmena),
- d) tarifnou odmenou dohodnutou inak ako základnou sadzbou tarifnej odmeny.

30. Podľa zákonného ustanovenia § 5 zákona č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, paušálna odmena sa môže dohodnúť

- a) za poskytovanie právnych služieb v určitom časovom období alebo na neurčitý čas,
- b) za úplné vybavenie veci alebo súboru vecí.

31. Podľa zákonného ustanovenia § 14 ods. 1 zákona č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, odmena vo výške základnej sadzby tarifnej odmeny patrí za tieto úkony právnej služby:

- a) prevzatie a príprava zastúpenia alebo obhajoby vrátane prvej porady s klientom,
- b) písomné podanie na súd alebo iný orgán vo veci samej,

- c) účasť pri vyšetrovacích úkonoch, pri oboznámení sa s výsledkami vyšetrovania, vyhľadávania alebo na konaní pred súdom alebo iným orgánom, 4) na konaní o dohode o vine a treste, na konaní o zmieri, a to za každé začaté dve hodiny bez ohľadu na počet týchto za sebou nadväzujúcich úkonov vykonaných počas dvoch hodín; ak úkon alebo na seba nadväzujúce úkony trvajú viac ako štyri hodiny, patrí odmena za každé dve skončené hodiny,
- d) návrh na obnovu konania, odvolanie, dovolanie,
- e) vypracovanie listiny o právnom úkone alebo jej podstatné prepracovanie.

32. Podľa zákonného ustanovenia § 14 ods. 2 zákona č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, odmena vo výške dvoch tretín základnej sadzby tarifnej odmeny patrí za každý z týchto úkonov právnej služby:

- a) ďalšia porada alebo rokovanie s klientom za každú skončenú hodinu; dĺžka trvania porady alebo rokovania s klientom, ktorý je vo väzbe alebo vo výkone trestu odňatia slobody, sa preukazuje potvrdením príslušného ústavu na výkon väzby alebo ústavu na výkon trestu odňatia slobody,
- b) rokovanie s protistranou, a to za každú skončenú hodinu.

33. Podľa zákonného ustanovenia § 14 ods. 3 zákona č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, odmena vo výške jednej polovice základnej sadzby tarifnej odmeny patrí za každý z týchto úkonov právnej služby:

- a) návrh na zabezpečenie dôkazu,
- b) odvolanie proti rozhodnutiu, ak nejde o rozhodnutie vo veci samej, a vyjadrenie k takému odvolaniu,
- c) návrhy a sťažnosti vo veciach, o ktorých sa rozhoduje na verejnom zasadaní, okrem návrhu na obnovu konania,
- d) účasť na verejnom zasadaní, ak nejde o odvolanie alebo obnovu konania.

34. Podľa zákonného ustanovenia § 14 ods. 4 zákona č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, odmena vo výške jednej tretiny základnej sadzby tarifnej odmeny patrí za každý z týchto úkonov právnej služby:

- a) ďalšia porada alebo rokovanie s klientom, kratšia ako jedna hodina,
- b) ďalšia porada alebo rokovanie s protistranou, kratšia ako jedna hodina.

35. Podľa zákonného ustanovenia § 14 ods. 8 zákona č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, za úkony právnej služby, ktoré nie sú uvedené v odsekoch 1 až 5, patrí odmena ako za úkony, ktoré sú im svojou povahou a účelom najbližšie.

36. Podľa zákonného ustanovenia § 15 zákona č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, advokát má popri nároku na odmenu aj nárok

- a) na náhradu hotových výdavkov účelne a preukázateľne vynaložených v súvislosti s poskytovaním právnych služieb, najmä na súdne poplatky a iné poplatky, cestovné a telekomunikačné výdavky a výdavky za znalecké posudky, preklady a odpisy,
- b) na náhradu za stratu času (§ 17).

37. Podľa zákonného ustanovenia § 16 ods. 1 zákona č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, advokát sa môže dohodnúť s klientom na druhu a výške niektorých hotových výdavkov, ktorých vynaloženie sa predpokladá v súvislosti s poskytovaním právnych služieb.

38. Podľa zákonného ustanovenia § 16 ods. 2 zákona č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, ak sa advokát dohodne s klientom na zmluvnej odmene, môže sa s ním dohodnúť aj na paušálnej sume ako náhrade všetkých alebo niektorých hotových výdavkov, ktorých vynaloženie sa predpokladá v súvislosti s poskytovaním právnych služieb. Klient potom nemôže požadovať pri vyúčtovaní špecifikáciu týchto hotových výdavkov.

39. Podľa zákonného ustanovenia § 16 ods. 4 zákona č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, na výšku náhrady preukázaných cestovných výdavkov sa vzťahujú osobitné predpisy, ak táto vyhláška neustanovuje inak.

40. Podľa zákonného ustanovenia § 17 ods. 1 zákona č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, pri úkonoch právnej služby vykonávaných v mieste, ktoré nie je sídlom advokáta, za čas strávený cestou do tohto miesta a späť patrí advokátovi náhrada za stratu času vo výške jednej šesťdesiatiny výpočtového základu za každú aj začatú polhodinu.

41. Podľa zákonného ustanovenia § 18 ods. 3 zákona č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, ak je advokát platiteľom dane z pridanej hodnoty, zvyšuje sa odmena a náhrady podľa tejto vyhlášky o daň z pridanej hodnoty, ktorú je advokát povinný platiť podľa osobitného predpisu.

42. Podľa zákonného ustanovenia § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

43. Podľa zákonného ustanovenia § 3 Nariadenia vlády č.87/1995, výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

44. V zmysle ustanovenia článku 46 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky „každý má právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím súdu, iného štátneho orgánu, či orgánu verejnej správy alebo nesprávnym úradným postupom“. Citované zákonné ustanovenie, teda zakladá právo osoby voči štátu na náhradu škody, ktorá jej bola spôsobená nezákonným rozhodnutím alebo postupom orgánu verejnej moci. Toto právo je upravené v zákone č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov. V zmysle ustanovenia § 3 ods. 1 písm. a) zákona č. 514/2003 Z.z. štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti tohto zákona pri výkone verejnej moci nezákonným rozhodnutím.

45. Voči žalobcovi bolo začaté trestné stíhanie dňa 01.08.2016, avšak žalobca bol oslobodený spod obžaloby rozsudkom Okresného súdu Lučenec sp.zn. 2T/76/2017 zo dňa 10.04.2018, pričom odvolanie bolo uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 3To/89/2018 zo dňa 15.08.2018 zamietnuté. Žalovaná s odkazom na Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp.zn. II. ÚS 163/2013 tvrdila, že základ nároku žalobcu na náhradu škody nie je daný z dôvodu, že nie každé rozhodnutie o vznesení obvinenia, ak trestné stíhanie neskončilo právoplatným odsúdením obvineného, možno považovať za nezákonné rozhodnutie. Zákon č.514/2003 Z.z. výslovne neupravuje nárok na náhradu škody v prípade oslobodenia obžalovaného spod obžaloby. Judikatúra Najvyššieho súdu Slovenskej republiky však jednoznačne stanovila, že rovnaký význam ako zrušenie právoplatného uznesenia o vznesení obvinenia pre nezákonnosť má aj zastavenie trestného stíhania alebo oslobodenie spod obžaloby. Skutočnosť, že nedošlo k zrušeniu rozhodnutia, ktorým sa začína trestné stíhanie na tom nič nemení. Podstata nároku na náhradu škody sa totiž neviaže na (ne)správnosť postupu orgánov činných v trestnom konaní pri začatí trestného stíhania, ale na samotný výsledok trestného stíhania (viď rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 3Cdo/194/2010, sp.zn. 7Cdo/145/2011, sp.zn. 7NCdo/27/2012, sp.zn. 4NCdo/15/2009, sp.zn. 7Cdo/87/2012, sp.zn. 4Cdo/66/2018). Rozhodujúcim meradlom opodstatnenosti (zákonnosti) začatia trestného stíhania je neskorší výsledok trestného stíhania a pre posúdenie nezákonnosti rozhodnutia resp. postupu orgánu činného v trestnom konaní nie je rozhodujúce ako orgány činné v trestnom konaní vyhodnotili pôvodné podozrenie, ale to, či sa ich podozrenie v trestnom konaní potvrdilo (rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp.zn. I. ÚS 320/2016, sp.zn. I. ÚS 395/2016). Je potrebné teda konštatovať, že v zmysle rozhodovacej praxe Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v prípade, že došlo k zastaveniu trestného stíhania alebo k oslobodeniu spod obžaloby, je potrebné vychádzať z toho, že občan čin nespáchal a trestné stíhanie voči nemu nemalo byť začaté. Nárok na náhradu škody spôsobenej začatím trestného stíhania neskončeného odsúdením obvineného sa preto posudzuje ako nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím. V predmetnom trestnom konaní vznikla žalobcovi škoda súvisiaca s úhradou trov právneho zastúpenia v trestnom konaní vo výške 3.300,-- Eur, ktorá mu bola vyfakturovaná faktúrou č.XXXX/XXX zo dňa 12.11.2018 a ktorú zaplatil vkladom na účet právneho zástupcu dňa 16.01.2019. Tieto trovy boli bezprostredne vyvolané nezákonným rozhodnutím vyšetrovateľa o vznesení obvinenia. Trovy obhajoby by neboli vznikli pokiaľ by žalobca nebol trestne stíhaný. Súd tak mal preukázané naplnenie predpokladov objektívnej zodpovednosti

žalovaného za škodu t.j. existenciu nezákonného rozhodnutia, vznik škody žalobcu ako aj príčinnú súvislosť medzi nezákonným rozhodnutím a vznikom škody.

46. Žalovaná v konaní rozporovala účelnosť vynaložených trov konania, súd sa teda musel zaoberať aj účelnosťou týchto vynaložených výdavkov. Súd pri rozhodovaní účelnosti trov vychádzal z vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb a posudzoval, či jednotlivé úkony právnej služby boli právnym zástupcom vykonávané a či sa jedná o úkony účelné.

47. Podľa § 12 ods. 3 písm. b) vyhlášky:

na rok 2016 bol výpočtový základ stanovený vo výške 107,25 eur s režijným paušalom 8,58 eur, t. j. jeden úkon právnej služby stanovený vo výške 115,83 eur,
na rok 2017 bol výpočtový základ stanovený vo výške 110,50 eur, s režijným paušalom 8,84 eur, t.j. jeden úkon právnej služby stanovený vo výške 119,34 eur,
na rok 2018 bol výpočtový základ stanovený vo výške 115,13 eur, s režijným paušalom 9,21 eur t. j. jeden úkon právnej služby stanovený vo výške 124,34 eur.

48. Prehľad úkonov právnej služby v zmysle vyčíslenia zo dňa 12.11.2018 predloženého súdu:

1) podľa § 14 ods. 1, písm. a) vyhlášky - prevzatie, príprava zastúpenia a porada dňa 04.10.2016 - 107,25 eur + 8,58 eur = 115,83 eur - nárok dôvodný v plnej výške

2) podľa § 14 ods. 1, písm. c) vyhlášky - výsluch obvineného W.. D., poškodeného B.. S. na OR PZ Lučenec dňa 02.11.2016 - 107,25 eur + 8,58 eur = 115,83 eur, nárok dôvodný

- náhrada cestovných výdavkov za cestu na trase Zvolen - Lučenec a späť, jedna cesta predstavuje 59 km. Cesta bola vykonaná motorovým vozidlom X. G., ev. č. H.-XXXDG, čo podľa vyhlášky o cestovných náhradách činí: cestovné - priemerná spotreba 5,8 l/100 km x 118 km x 1,09 Eur /cena pohonných hmôt/ : 100) + koeficient 0,183 Eur pri 1 km za rok 2016 x 118 km. Cestovná náhrada spolu 29,05 eur, teda nárok na cestovné dôvodný iba čiastočne, advokát si uplatnil náhradu v sume 29,50 eur.

- náhrada za stratu času 4 polhodiny x 14,30 eur = 57,20 eur, nárok dôvodný

- spolu nárok dôvodný iba čiastočne v celkovej výške 202,08 eur

3) podľa § 14 ods. 1, písm. a) vyhlášky - nazretie do vyšetrovacieho spisu dňa 02.11.2016, odmena uplatnená v 1, t.j. 62,21 eur - nárok nedôvodný, nakoľko nahliadnutie do spisového materiálu nie je samostatným úkonom právnej služby, ale jedná sa o súčasť prípravy advokáta na právne zastúpenie klienta v zmysle § 14 ods. 1 písm. a) vyhlášky, za ktorý mu už bola priznaná odmena.

4) podľa § 14 ods. 1, písm. c) vyhlášky - preštudovanie vyšetrovacieho spisu dňa 14.11.2016 - 107,25 eur + 8,58 eur = 115,83 eur, nárok dôvodný

- náhrada cestovných výdavkov za cestu na trase Zvolen - Lučenec a späť, jedna cesta predstavuje 59 km. Cesta bola vykonaná motorovým vozidlom X. G., ev. č. H.-XXXDG, čo podľa vyhlášky o cestovných náhradách činí: cestovné - priemerná spotreba 5,8 l/100 km x 118 km x 1,07 Eur /cena pohonných hmôt/ : 100) + koeficient 0,183 Eur pri 1 km za rok 2016 x 118 km. Cestovná náhrada spolu 28,92 eur, teda nárok na cestovné dôvodný iba čiastočne, advokát si uplatnil náhradu v sume 29,50 eur.

- náhrada za stratu času 4 polhodiny x 14,30 eur = 57,20 eur, nárok dôvodný

- spolu nárok dôvodný iba čiastočne v celkovej výške 201,95 eur

5) podľa § 14 ods. 2, písm. a) vyhlášky - porada s klientom dňa 30.01.2017 (čas úkonu od 13,00 hod. do 14,10 hod.) - 73,67 eur + 8,84 eur = 82,51 eur - nárok čiastočne dôvodný, priznaná odmena vo výške 2/3

6) podľa § 14 ods. 1, písm. c) vyhlášky - výsluch obvineného W.. D. na OR PZ Lučenec dňa 20.02.2017 - 110,50 eur + 8,84 eur = 119,34 eur, nárok dôvodný v plnej výške

- náhrada cestovných výdavkov za cestu na trase Zvolen - Lučenec a späť, jedna cesta predstavuje 59 km. Cesta bola vykonaná motorovým vozidlom X. G., ev. č. H.-XXXDG, čo podľa vyhlášky o cestovných náhradách činí: cestovné - priemerná spotreba 5,8 l/100 km x 118 km x 1,17 Eur /cena pohonných hmôt/ : 100) + koeficient 0,183 Eur pri 1 km za rok 2017 x 118 km. Cestovná náhrada spolu 29,50 eur, nárok dôvodný.

- náhrada za stratu času 4 polhodiny x 14,73 eur = 58,92 eur, nárok dôvodný

- spolu nárok dôvodný v celkovej výške 207,76 eur

7) podľa § 14 ods. 1, písm. c) vyhlášky - výsluch svedka K.. A., K.. I. na OR PZ Lučenec dňa 22.02.2017 - 110,50 eur + 8,84 eur = 119,34 eur, nárok dôvodný v plnej výške

- náhrada cestovných výdavkov za cestu na trase Zvolen - Lučenec a späť, jedna cesta predstavuje 59 km. Cesta bola vykonaná motorovým vozidlom X. G., ev. č. H.-XXXDG, čo podľa vyhlášky o cestovných náhradách činí: cestovné - priemerná spotreba 5,8 l/100 km x 118 km x 1,17 Eur /cena pohonných

hmôť : 100) + koeficient 0,183 Eur pri 1 km za rok 2017 x 118 km. Cestovná náhrada spolu 29,50 eur, nárok dôvodný.

- náhrada za stratu času 4 polhodiny x 14,73 eur = 58,92 eur, nárok dôvodný

- spolu nárok dôvodný v celkovej výške 207,76 eur

8) podľa § 14 ods. 1, písm. c) - preštudovanie vyšetrovacieho spisu dňa 25.05.2017 - 110,50 eur + 8,84 eur = 119,34 eur, nárok dôvodný

- náhrada cestovných výdavkov za cestu na trase Zvolen - Lučenec a späť, jedna cesta predstavuje 59 km. Cesta bola vykonaná motorovým vozidlom X. G., ev. č. H.-XXXDG, čo podľa vyhlášky o cestovných náhradách činí: cestovné - priemerná spotreba 5,8 l/100 km x 118km x 1,11 Eur /cena pohonných hmôť : 100) + koeficient 0,183 Eur pri 1 km za rok 2017 x 118 km. Cestovná náhrada spolu 29,19 eur, teda nárok na cestovné dôvodný iba čiastočne, advokát si uplatnil náhradu v sume 29,50 eur.

- náhrada za stratu času 4 polhodiny x 14,73 eur = 58,92 eur, nárok dôvodný

- spolu nárok dôvodný v celkovej výške 207,45 eur

9) podľa § 14 ods. 1, písm. b) vyhlášky - vyjadrenie a dôkazný návrh dňa 25.08.2017 - 110,50 eur + 8,84 eur = 119,34 eur, nárok dôvodný, žalobcovi (obvinenému) a jeho obhajcovi bol doručený rovnopis žaloby a v zmysle § 240 ods. 3 boli vyzvaní, aby písomne oznámili návrhy na vykonanie dôkazov (§ 240 Trestného poriadku). Súd poznamenáva, že pokiaľ bolo vyjadrenie uskutočnené na výzvu súdu, je potrebné vždy náklady za uvedený úkon považovať za účelne vynaložené.

10) podľa § 14 ods. 2, písm. a) vyhlášky - porada s klientom dňa 24.10.2017 (čas úkonu od 14,30 hod. do 15,45 hod.) - 73,67 eur + 8,84 eur = 82,51 eur - nárok dôvodný iba čiastočne, priznaná odmena vo výške 2/3

11) podľa §14 ods. 1, písm. c) vyhlášky - účasť na hlavnom pojednávaní na Okresnom súde Lučenec dňa 14.11.2017 v čase od 8,35 do 11,45 hod. - 2 x 110,50 eur + 8,84 eur = 229,84 eur, nárok dôvodný
- náhrada cestovných výdavkov za cestu na trase Zvolen - Lučenec a späť, jedna cesta predstavuje 59 km. Cesta bola vykonaná motorovým vozidlom X. G., ev. č. H.-XXXDG, čo podľa vyhlášky o cestovných náhradách činí: cestovné - priemerná spotreba 5,8 l/100 km x 118km x 1,18 Eur /cena pohonných hmôť : 100) + koeficient 0,183 Eur pri 1 km za rok 2017 x 118 km. Cestovná náhrada spolu 29,50 eur, nárok dôvodný.

- náhrada za stratu času 4 polhodiny x 14,73 eur = 58,92 eur, nárok dôvodný

- spolu nárok dôvodný v celkovej výške 318,26 eur

12) podľa §14 ods. 1, písm. c) vyhlášky - účasť na hlavnom pojednávaní na Okresnom súde Lučenec dňa 12.12.2017 - 110,50 eur + 8,84 eur = 119,34 eur, nárok dôvodný

- náhrada cestovných výdavkov za cestu na trase Zvolen - Lučenec a späť, jedna cesta predstavuje 59 km. Cesta bola vykonaná motorovým vozidlom X. G., ev. č. H.-XXXDG, čo podľa vyhlášky o cestovných náhradách činí: cestovné - priemerná spotreba 5,8 l/100 km x 118km x 1,16 Eur /cena pohonných hmôť : 100) + koeficient 0,183 Eur pri 1 km za rok 2017 x 118 km. Cestovná náhrada spolu 29,50 eur, nárok dôvodný.

- náhrada za stratu času 4 polhodiny x 14,73 eur = 58,92 eur, nárok dôvodný

- spolu nárok dôvodný v celkovej výške 207,76 eur

13) podľa §14 ods. 1, písm. c) vyhlášky - účasť na hlavnom pojednávaní na Okresnom súde Lučenec dňa 08.03.2018 - 115,13 eur + 9,21 eur = 124,34 eur, nárok dôvodný

- náhrada cestovných výdavkov za cestu na trase Zvolen - Lučenec a späť, jedna cesta predstavuje 59 km. Cesta bola vykonaná motorovým vozidlom X. G., ev. č. H.-XXXDG, čo podľa vyhlášky o cestovných náhradách činí: cestovné - priemerná spotreba 5,8 l/100 km x 118km x 1,17 Eur /cena pohonných hmôť : 100) + koeficient 0,183 Eur pri 1 km za rok 2017 x 118 km. Cestovná náhrada spolu 29,50 eur, nárok dôvodný.

- náhrada za stratu času 4 polhodiny x 15,35 eur = 61,40 eur, nárok dôvodný

- spolu nárok dôvodný v celkovej výške 215,24 eur

14) podľa §14 ods. 1, písm. c) vyhlášky - účasť na hlavnom pojednávaní na Okresnom súde Lučenec dňa 10.04.2018 - 115,13 eur + 9,21 eur = 124,34 eur, nárok dôvodný

- náhrada cestovných výdavkov za cestu na trase Zvolen - Lučenec a späť, jedna cesta predstavuje 59 km. Cesta bola vykonaná motorovým vozidlom X. G., ev. č. H.-XXXDG, čo podľa vyhlášky o cestovných náhradách činí: cestovné - priemerná spotreba 5,8 l/100 km x 118km x 1,19 Eur /cena pohonných hmôť : 100) + koeficient 0,183 Eur pri 1 km za rok 2017 x 118 km. Cestovná náhrada spolu 29,50 eur, nárok dôvodný.

- náhrada za stratu času 4 polhodiny x 15,35 eur = 61,40 eur, nárok dôvodný

- spolu nárok dôvodný v celkovej výške 215,24 eur

15) podľa § 14 ods. 2, písm. a) vyhlášky - porada s klientom dňa 10.08.2018 (čas úkonu od 8,00 hod. do 9,15 hod.) - 76,75 eur + 9,21 eur = 85,96 eur - nárok čiastočne dôvodný, priznaná odmena vo výške 2/3

16) podľa §14 ods. 1, písm. c) vyhlášky - účasť na verejnom zasadnutí na Krajskom súde v Banskej Bystrici dňa 15.08.2018 - 115,13 eur + 9,21 eur = 124,34 eur, nárok dôvodný

- náhrada cestovných výdavkov za cestu na trase Zvolen - Banská Bystrica a späť, jedna cesta predstavuje 20 km. Cesta bola vykonaná motorovým vozidlom X. G., ev. č. H.-XXXDG, čo podľa vyhlášky o cestovných náhradách činí: cestovné - priemerná spotreba 5,8 l/100 km x 40km x 1,259 Eur /cena pohonných hmôt/ : 100) + koeficient 0,183 Eur pri 1 km za rok 2017 x 40 km. Cestovná náhrada spolu 10,24 eur, teda nárok na cestovné dôvodný iba čiastočne, advokát si uplatnil náhradu v sume 10,40 eur.

- náhrada za stratu času 2 polhodiny x 15,35 eur = 30,70 eur, nárok dôvodný

- spolu nárok dôvodný v celkovej výške 165,44 eur

49. Vzhľadom na to, že právny zástupca žalobcu je platiteľom DPH, súd zvýšil jeho odmenu o 20% DPH. Súd považuje za účelné zvýšenie odmeny advokáta o DPH, keďže toto právo vyplýva advokátovi z ustanovenia § 18 ods. 3 zákona č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb. Celkovo trovy právneho zastúpenia predstavujú sumu 2.635,09 eur + 20% DPH 527,02 eur, t.j. všetko spolu 3.162,11 eur. Počas konania žalobca tvrdil, že ide o paušálnu odmenu, ktorú mal dohodnúť so svojim právnym zástupcom, pričom táto je nižšia ako tarifná odmena. Súd v tejto súvislosti poznamenáva, že advokát sa môže s klientom dohodnúť na odmene v ľubovoľnej výške, pokiaľ táto dohoda neodporuje právnym predpisom. Zákon vo všeobecnosti garantuje klientovi poskytnutie právnych služieb advokátom na úrovni tarifnej odmeny, pokiaľ je však dohoda o odmene vyššia ako tarifná odmena, nemožno prevyšujúcu časť výdavkov považovať za účelne vynaloženú. Pokiaľ žalovaná poukazovala na vzdialenosť sídla právneho zástupcu žalobcu od konajúceho súdu, pričom upriamila pozornosť na nález Ústavného súdu ČR sp.zn. II. US 736/2012, tento nemá právnu záväznosť na území Slovenskej republiky a zároveň uvedený nález nemá súvis s predmetom sporu. Naopak súd sa stotožnil s právnym zástupcom žalobcu, že jeho sídlo kancelárie nie je až tak vzdialené od miesta výkonu procesných úkonov a sídla konajúcich súdov, pričom vzdialenosť sídla jeho kancelárie nemôže mať dopad na náhradu cestovného a náhradu za stratu času, pretože to nemá zákonné opodstatnenie. Podporne súd poukazuje na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 5MCdo/7/2008. Žalobca si v konaní uplatnil nárok na náhradu škody súvisiacej s úhradou trov právneho zastúpenia v trestnom konaní vo výške 3.300,--eur, ktorá mu bola vyfakturovaná faktúrou č.2018/023 zo dňa 12.11.2018. V konaní bolo preukázané, že paušálne trovy, ktoré boli dohodnuté medzi žalobcom a jeho právnym zástupcom nemožno považovať za účelne vynaložené, keďže právnenému zástupcovi prináležala nižšia odmena, súd priznal žalobcovi nárok na náhradu škody len vo výške tarifnej odmeny t.j. 3 018,90 eur. Súd žalobcovi zároveň priznal aj úroky z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy od 05.04.2019, nakoľko ide o prvý deň nasledujúci po tom, ako orgán zastupujúci štát zaujal odmietavé stanovisko k žiadosti žalobcu, ktorý si uplatnil predpísaným spôsobom. (výrok I)

50. Súd zamietol žalobu v časti prevyšujúcej sumu 3 162,11 eur a to z dôvodu, že v tejto časti súd nepovažoval trovy právneho zastúpenia za účelne vynaložené. Súd pritom odkazuje na vyššie uvedené odôvodnenie. (výrok II)

51. Istinu s úrokmi z omeškania je žalovaný povinný zaplatiť v lehote do 30 dní od dňa právoplatnosti rozsudku, súd predĺžil lehotu na plnenie z dôvodu, že o to požiadal žalovaný s prihliadnutím na organizačnú štruktúru žalovaného.

52. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 255 ods. 2 CSP pričom dospel k záveru, že žalobca bol úspešný na 95,82 % a neúspešný na 4,18 % a žalovaný bol naopak úspešný na 4,18 % a neúspešný na 95,82 %. Z uvedeného je zrejmé, že úspešnejší bol žalobca, pričom jeho čistý úspech bol na 91,64 % (95,82% - 4,18%). Súd preto žalobcovi priznal nárok na náhradu nákladov v uvedenej výške.. (výrok III)

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Lučenec (§ 355 ods. 1 CSP, § 362 ods. 1 CSP).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania, a síce ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis, spisová značka konania (§ 127 ods. 1 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné súdne rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na výkon exekúcie podľa osobitného zákona (zák. č. 233/1995 Z.z.).